

som jeg synes paa en skikkelig Maade vil lede til Maalet, kan jeg ikke Andet end ønske, at det bliver prøvet her i Thinget. Det gjør mig meget ondt, at den ærede Forfatter, som ene er den, der kan lede dets Behandling igjennem Thinget, har frasagt sig det; men jeg vil dog haabe, at naar Thinget tager det under Behandling og mager det saaledes, at en Comitee bliver nedsat, den ærede Forslagsstiller derved bliver sat i det Forhold til det, at han ikke vel vil kunne unddrage sig for den Ledelse, som han nu har frasagt sig. Jeg kan ikke tænke mig, at den høiarverdige Forfatter, som jo dog har elsket Forslaget som sit eget Barn, skulde have saa liden Kjærlighed til det, at han vil see det drive for Lud og koldt Vand, og af den Grund alene vover jeg at optage det. Det var kun det, jeg vilde sige; thi jeg har ikke i min Magt at forsvare Sagen paa den Maade, som den ærede Forslagsstiller vilde kunde gjøre det, hvorsfor jeg hermed overlader Sagen til Thinget.

Formanden: Da den ærede Rigsdagsmand har erklæret, at han optager Forslaget, er Sagen atter bragt for og foreligger saaledes nu til 1ste Behandling. — Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Æfchering: Det gjør mig naturligtviis meget ondt, at den ærede Forslagsstiller har troet sig i den Nødvendighed, saa at sige, at opgive Forslaget, fordi han ikke fik det bragt i et Udvalg, forinden det behandlede her i Salen. Jeg for min Deel kan nu ikke indsee, hvilke Forhindringer der skulde kunne stille sig iveien for dets yderligere Behandling, og jeg kan ikke begribe, hvad der skulde kunne forhindre ham fra at bringe de samme Endringer eller Forbedringer tilveie ved det under 2den Behandling som under første. Han har tydet hen paa, at Forandring var foregaaet, siden vi sidst vare samlede og talte om det samme Forslag; de Forandringer, jeg maa antage, at han her sigter til, ere Forandringer i Ministeriet, men jeg kan ikke forestille mig, at Ministeriet under de nuværende Omstændigheder, hvor vi i det Hele kjende saa Lidet til dets Stilling ligeoverfor Rigsdagen, skulde finde nogensomhelst Nødvendighed til at

lægge denne første Behandling Hindringer iveien, da det jo staaer i dets Magt paa et senere Stadium at skaffe enhver Forandring tilveie, som det anseer nødvendig, eller da at modsætte sig Forslaget (C. H. Hansen: Hør!). Den modsatte Stilling vilde være falsk. Enhver Regjering maa til en vis Grad betragte det som en Hoved-Livs-betingelse for sin Existens, at befinde sig i Overensstemmelse med den Rigsdag, overfor hvilken den stiller sig som Hs. Majestæts Raadgivere. Jeg veed nu vel, at Rigsdagen bestaaer af 2 Afdelinger, og at Regjeringen fuldt saavel eller ligesaameget skal tage Hensyn ogsaa til det, den antager at kunne tilfredsstille ogsaa den anden Afdeling, men just fordi dette er Tilfældet, just fordi der mellem den Behandling, for hvilken Lovforslaget bliver Gjenstand i nærværende Afdeling af Rigsdagen, og det kongelige Beto — som Ministeriet gjør suldkommen Ret i at undgaae at bruge saalænge som muligt, især i Sager som denne — just fordi derimellem endnu ligger en Behandling af den anden Deel af Rigsdagen, som vil kunne stille sine Indsigelser mod vore, om den antager, at Forslaget i den Form, det kommer fra os, kommer for tidligt, selv om den iøvrigt gav det Medhold, indseer jeg ikke, at der er nogensomhelst Nødvendighed for enten at opfordre Ministeriet til nu at udtale sin endelige Mening i denne Sag, eller for Ministeriet fra sit Standpunkt til at fremkomme med en saadan Udtalelse. Ministeriet synes ved sin Sammensætning især at maatte have taget Hensyn til den Fædrelandskjærlighed, der maatte lægges for Dagen, for at imødegaae de ydre Forhold, og derfor at maatte ønske ikke at blande sig ind i de indenlandske Forhold af stor Vigtighed, forinden det er kommet paa det Nene med sig selv og Thinget om, hvorledes det vil stille sig med Hensyn til de udenlandske. Derfor kommer det mig for, at Intet kan være simplet, end at Ministeriet kun hører paa denne Behandling, og kun udtaler sig saameget, som der behøves, for at forbeholde sig Adgang til Forandringer, saaledes at disse Forandringer paa et senere Stadium ikke skulde overrasse os, saaledes at den Misforstaaelse ikke skal kunne opstaae, at det skulde have bil-